

UIT DE PRACTIJK.

Ons vak leent zich nu eenmaal niet tot haastig werken; het zoeken naar methoden, die tijdsbesparing geven is dikwijls oorzaak van mislukkingen of minderwaardige arbeid. Integendeel zijn wij veelal genoodzaakt omslachtiger methoden te bedenken om kleine onzuiverheden, die een of andere werkwijze aankleven te voorkomen en zodoende in staat te zijn »het neusje van den zalm« te leveren. Zoo is in vele gevallen voor goudinlays de meeromslachtige indirecte methode verre te verkiezen boven de directe om ons zekerheid te verschaffen voor volmaakte aansluiting en goede contour.

Een uiterst nauwkeurige methode wordt beschreven in de »Dental Summary« door Willis A. Coston, die wij onderstaand in het kort weergeven.

Om afdruk te nemen van de caviteit, die geheel lege artis geprepareerd is, wordt een stukje afdrukmasse potloodvormig uitgerold en aan den punt verwarmd. Vervolgens brengt men het met het weke uiteinde onder sterken, gelijkmatigen druk in de caviteit, zoo noodig onder gebruik van een matrix, teneinde te voorkomen, dat de weke massa in de approximaal-ruimte gedrongen wordt. Is de massa zorgvuldig in de caviteit gedrukt en over den tand, waarvan zoo mogelijk tevens een zuiveren afdruk genomen wordt, dan laat men deze goed koud worden en verwijderd haar daarna voorzichtig uit den mond. Nu wordt de afdruk ingegipst; echter zoodanig, dat de afvorming van caviteit en tand geheel onbedekt blijft, maar alleen een versterkte onderlaag gevormd is, die ons in staat stelt een tamelijk grooten druk op den afdruk uit te oefenen, zonder gevaar te loopen, dat deze zal vervormen. Het onbedekte gedeelte wordt nu, nadat de gips volkomen hard geworden

is, uiterst zorgvuldig bedekt met amalgaam om op deze wijze een natuurgetrouw duplicaat van den tand met caviteit te verkrijgen. Wanneer ook deze massa weer op haar beurt verhard is, wordt de ingegipste afdruk voorzichtig verwijderd en houdt men den tand van amalgaam over.

In dezen tand, die men van alle zijden kan bezien en bereiken, wordt nu een nauwkeurige inlay van was gemaakt, die volkomen kan aansluiten en met zuiveren contour gemodeleerd kan worden, waartoe desnoods gebruik gemaakt kan worden van een kronenartikulator om een juiste artikulation te bereiken.

Nadat het metalen staafje voor het gietkanaal in den meest doelmatigen stand is aangebracht, wordt de wasvorm uitgenomen en op de bekende wijze ingebed.

Van zuiver oeconomisch standpunt bekeken raadt Coston het gebruik aan van koperamalgaam, daar dit meerdere malen dienst kan doen en zich rustig laat verwerken.

H. M. Halperon geeft in de »Dental Review« een eenvoudige methode aan om verstopte injectieaalden weder bruikbaar te maken.

Nadat de spuit met water gevuld is, schroeft men er de naald op en verhit deze boven de vlam, terwijl men tracht den stempel in te drukken. Door de hitte van de verwarmde naald vormt zich in de onmiddellijke nabijheid waterdamp, die voldoende druk uitoefent om de verstopping te verwijderen.

In theorie lijkt ons deze methode heel aardig, ofschoon wij twijfelen aan het succes, dat hiermede in de praktijk bereikt wordt. Het komt ons voor, dat de metalen kop van de spuit te veel warmte zal afleiden om nog waterdamp te doen ontstaan, wanneer de dunne naald slechts verhit wordt, terwijl het natuurlijk te gewaagd zou zijn dit gedeelte zelf te verhitten. De methode is evenwel zóó uiterst eenvoudig, dat ze zeer zeker in voorkomende gevallen wel eens even beproofd kan worden.

Door vele tandartsen wordt bij het vervaardigen van een caoutchoucreparatie het ingezaagde gedeelte zorgvuldig gereinigd en met een oplossing van caoutchouc in chloroform overtrokken, waarna verder op de gewone wijze gestopt wordt. Daar het nog wel eens bezwaren oplevert en bovendien tamelijk kostbaar is hiervoor chloroform te gebruiken, raadt F. W. Frahm in »The Pacific Dental Gazette« aan, om in plaats daarvan de caoutchouc op te lossen in tetrachloorkoolstof, waarmede dezelfde resultaten verkregen worden.

In de »Commonwealth Dental Review« raadt Cecil Norton aan om Synthetic Cementvullingen niet met de bijbehorende vernis of was te overtrekken, ten einde tegen het speeksel te beschutten, maar met gewone collo-dium, daar dit veel goedkoper en beter is.

Wij moeten echter opmerken, dat de fabrikanten zelf steeds in hunne brochures over dit artikel gewaarschuwd hebben tegen het gebruik van was, hetgeen dus voldoende reden is om deze stof niet te gebruiken. Of de kosten van de duurste vernis desnoods, die echter door de fabrikanten zelf wordt aanbevolen, van eenig belang is voor dergelijke behandelingen, waarvoor een niet-te-berekenen kleine hoeveelheid noodig is, lijkt ons wat overdreven.

Daar de oeconomische toestand van de meesten ons verplicht op velerlei gebied meerdere spaarzaamheid te betrachten, spoort W. H. Griffith Baker collega's in het »British Dental Journal« aan, om van oude beenen tandborstels cementspatels te vervaardigen. Zij zijn volgens beschrijving even goed als de gebruikelijke soorten en houden veel langer stand.

In de »Dental Review« maakt H. A. Cross nog eens opmerkzaam op het Buckley-preparaat — phenolsulfozuur — als stypticum. Zelfs in gevallen van hardnekkige nabloedingen,

die met de bekende styptica niet te bedwingen zijn, bereikt men hiermede meestal direct het gewenschte resultaat.

Hiertoe wordt een prop watten in het preparaat gedrenkt en in de alveolairholte gebracht, waar zij, zoo noodig, zonder eenig gevaar vier en twintig uur kan blijven.

Een van de grootste moeilijkheden, waarmede bijna alle collega's te kampen hebben, is het steriliseeren van injectie-naalden. Ze worden in de meeste oplossingen spoedig roestig, waardoor ze gemakkelijk breken, of zijn telkens verstopt door achtergebleven oxyden. Uitkoken is vrijwel ondoenlijk.

Een zeer belangrijke verandering en in dit geval tevens verbetering, is hierin gebracht met de nieuwe »Solila« Injectienaalden, die de Firma de Trey & Co. sedert korten tijd in den handel brengt.

Door het bijzondere staal, dat zij bij de vervaardiging gebruikt, is oxydatie of vorming van andere scheikundige verbindingen geheel uitgesloten; zelfs uitkoken in sterke zuren tastte deze naalden niet in het minste aan. Voor het uitkoken ten behoeve van sterilisatie of het bewaren in antiseptische oplossingen behoeft men derhalve niet meer bevreesd te zijn. *Sublimaat* is evenwel *niet* te gebruiken, daar deze stof vrij snel de naalden aantast.

Het komt ons voor, dat genoemde firma de tandheeskundige wereld hiermede een ware dienst bewezen heeft.